

PYTANIA I ODPOWIEDZI

DOTYCZĄCE STOSOWANIA PRZEPISÓW USTAWY Z DNIA 26 STYCZNIA 2022 R. O ZMIANIE USTAWY O TRANSPORCIE DROGOWYM, USTAWY O CZASIE PRACY KIEROWCÓW ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW W ZAKRESIE WYNAGRADZANIA KIEROWCÓW REALIZUJĄCYCH MIĘDZYNARODOWE PRZEWOZY DROGOWE.

PYTANIE 1: „CZY I W JAKIM ZAKRESIE WSKAZANE W ART. 21B UST. 2 USTAWY O CZASIE PRACY KIEROWCÓW ZASADY OBLICZANIA PODSTAWY WYMIARU SKŁADEK NA UBEZPIECZENIE EMERYTALNE I RENTOWE STOSOWANE SĄ WOBEC KIEROWCÓW WYKONUJĄCYCH ZADANIA SŁUŻBOWE NA PODSTAWIE UMOWY ZLECENIA?”

PRZYKŁAD:

CZY OBLICZAJĄC PODSTAWĘ WYMIARU SKŁADKI NA UBEZPIECZENIE SPOŁECZNE, MOŻEMY ZASTOSOWAĆ PRZEPIS § 2 UST. 1 PKT 16 MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ Z DNIA 18 GRUDNIA 1998 R. W SPRAWIE SZCZEGÓŁOWYCH ZASAD USTALANIA PODSTAWY WYMIARU SKŁADEK NA UBEZPIECZENIA EMERYTALNE I RENTOWE?

Do kwestii dotyczącej zasady obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne dla kierowcy zatrudnionego na podstawie umowy zlecenia, który wykonuje transport w ramach międzynarodowych przewozów drogowych przyjmuje się, że kierowca wykonuje zadanie służbowe, które są właściwe i charakterystyczne dla stosunku pracy a nie dla umowy cywilnoprawnej.

Jednocześnie z uwagi na to, że do zleceniobiorców, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ma do nich zastosowanie również § 2 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia. Przyjęcie tej koncepcji oznacza stosowanie wobec zleceniobiorców analogicznych zasad jak wobec pracowników, tj.:

- z podstawy wymiaru składek zleceniobiorców, których przychód jest wyższy niż przeciętne wynagrodzenie, wyłączona będzie część wynagrodzenia w wysokości diet przysługujących z tytułu wykonywania pracy za granicą, do wysokości nie wyższej niż stawki diet określonych w rozporządzeniu w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej
- tak ustalony przychód będzie porównywany do kwoty przeciętnego wynagrodzenia.

PYTANIE 2: „CZY I W JAKIM ZAKRESIE WSKAZANE W ART. 21B UST. 2 USTAWY O CZASIE PRACY KIEROWCÓW ZASADY OBLICZANIA PODSTAWY WYMIARU PODATKU DOCHODOWEGO OD OSÓB FIZYCZNYCH STOSOWANE SĄ WOBEC KIEROWCÓW WYKONUJĄCYCH ZADANIA SŁUŻBOWE NA PODSTAWIE UMOWY ZLECENIA?”

PRZYKŁAD:

KIEROWCA NA UMOWIE ZLECENIA WYKONUJE MIĘDZYNARODOWE PRZEWOZY DROGOWE, OTRZYMUJĄC WYNAGRODZENIE OKREŚLONE W UMOWIE. CZY OBLICZAJĄC PODSTAWĘ WYMIARU PODATKU DOCHODOWEGO MOŻEMY W TYM PRZYPADKU ZASTOSOWAĆ PRZEPIS ART. 21 UST. 1 PKT 20 USTAWY Z DNIA 26 LIPCA 1991 R. O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB FIZYCZNYCH?

Rozwiązanie zaproponowane w art. 21 b ust. 2 pkt. 1 znowelizowanej ustawy z dnia 26 stycznia 2022 r. o czasie pracy kierowców nie ma zastosowania do zleceniobiorców.

Przepis, który został przywołany w znowelizowanej ustawie odnosi się do osób, przebywających czasowo za granicą i uzyskujących przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, za każdy dzień pobytu za granicą, w którym podatnik pozostawał w stosunku służbowym, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczym stosunku pracy.

PYTANIE 3: „W JAKI SPOSÓB ROZLICZAĆ ZALICZKI NA PODATEK DOCHODOWY I SKŁADKI ZUS W PRZYPADKU CZASOWEGO POBYTU ZA GRANICĄ KIEROWCY WYKONUJĄCEGO MIĘDZYNARODOWE PRZEWOZY DROGOWE?”

Płatnik powinien zastosować zasady określone w rozporządzeniu w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej. Zgodnie z nimi dieta przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży zagranicznej. W przypadku podróży zagranicznej do dwóch lub więcej państw pracodawca może ustalić więcej niż jedno państwo docelowe. Należność z tytułu diet Płatnik oblicza:

- za każdą dobę podróży zagranicznej przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- za niepełną dobę podróży zagranicznej:
 - do 8 godzin - przysługuje 1/3 diety,
 - ponad 8 do 12 godzin - przysługuje 50% diety,
 - ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości.

PYTANIE 4: „CZY W NOWYM STANIE PRAWNYM, WOBEC POSTANOWIEŃ ART. 21B USTAWY O CZASIE PRACY KIEROWCÓW, MOŻLIWY JEST ZWROT KOSZTÓW NOCLEGU LUB DOJAZDU PRACOWNIKA LUB OSOBY NA UMOWIE ZLECENIA, W SZCZEGÓLNYCH PRZYPADKACH?”

Kierowca wykonujący przewóz międzynarodowy drogowy nie jest w podróży służbowej (art. 21b ust. 1 ustawy o czasie pracy kierowców), wszelka aktywność poza granicami kraju kierowcy związana z wykonywaniem pracy – stosunek pracy – nie może obciążać pracownika (przejazdy, nocleg i inne). Wydaje się, że będzie to koszt pracodawcy. Natomiast w przypadku umowy zlecenia, będzie to wynikać z ustaleń między stronami umowy. Nie można wykluczyć, że będą to koszty po stronie zleceniodawcy, bądź po stronie zleceniobiorcy, co będzie wiązało się z wyższym jego wynagrodzeniem za wykonanie zlecenia, które będzie podlegało opodatkowaniu i oskładkowaniu zgodnie przepisami w tym zakresie.

PRZYKŁAD A:

KIEROWCA WYKONUJĄCY MIĘDZYNARODOWE PRZEWOZY DROGOWE ZMUSZONY JEST DO ODBIORU REGULARNEGO TYGODNIOWEGO ODPOCZYNKU POZA GRANICAMI POLSKI. ZGODNIE Z PRZEPISEM ART. 8 UST. 8 ROZPORZĄDZENIA WE/561/2006 ODBIERA TEN ODPOCZYNEK W HOTELU ZAPEWNIAJĄCYM WARUNKI OKREŚLONE W TYM PRZEPISIE. DODATKOWO, ZGODNIE Z TYM PRZEPISEM ZAKWATEROWANIE POZA POJAZDEM ODBYWA SIĘ W CAŁOŚCI NA KOSZT PRACODAWCY. CZY W TYM PRZYPADKU UZYSKANY PRZEZ KIEROWCĘ - PO PRZEDŁOŻENIU RACHUNKU ZA HOTEL - ZWROT KOSZTÓW STANOWI PRZYCHÓD TEGO PRACOWNIKA PODLEGAJĄCY OPODATKOWANIU PODATKIEM DOCHODOWYM I WCHODZĄCY W SKŁAD PODSTAWY WYMIARU SKŁADEK NA UBEZPIECZENIE SPOŁECZNE? CZY TEŻ NIE? CZY ZWRÓCONY KOSZT NOCLEGU MOŻE BYĆ ZALICZONY DO KOSZTÓW PRACODAWCY PODLEGAJĄCYCH ODLICZENIU W PEŁNEJ WYSOKOŚCI OD PRZYCHODU W CELU USTALENIA JEGO DOCHODU? CZY I JAKIE ZASADY ZWROTU KOSZTÓW TAKIEGO ZAKWATEROWANIA (NOCLEGU) STOSUJE SIĘ WOBEC KIEROWCÓW WYKONUJĄCYCH ZADANIA NA PODSTAWIE UMOWY ZLECENIA?

Jeżeli zakwaterowanie poza pojazdem odbywa się w całości na koszt pracodawcy, to jego sfinansowanie nie powoduje powstania przychodu w rozumieniu ustawy PIT, z tym że dotyczy to relacji pracownik-pracodawca; przytoczony przepis nie odnosi się do zleceniodawcy. W konsekwencji, otrzymane przez zleceniobiorcę świadczenie w postaci opłacenia pobytu w hotelu, jest przychodem zleceniobiorcy w rozumieniu ustawy PIT.

PRZYKŁAD B

PRACODAWCA REALIZUJĄC WYMAGANIA PRZEPISU ART. 8A ROZPORZĄDZENIA 561/2006/WE ORGANIZUJE PRACĘ KIEROWCY TAK, ABY ZAPEWNIĆ MU POWRÓT DO MIEJSCA ZAMIESZKANIA LUB DO BAZY EKSPLOATACYJNEJ CO NAJMNIEJ CO 4 LUB 3 TYGODNIE. W ZWIĄZKU Z TYM, PO UKOŃCZENIU PRZEZ PRACOWNIKA TYGODNIA PRACY ZAGRANICĄ I PO POZOSTAWIENIU PRZEZ PRACOWNIKA POJAZDU NA ZAGRANICZNYM PARKINGU UMOŻLIWIA MU POWRÓT DO KRAJU, ZWRACAJĄC KOSZTY PRZEJAZDU (NP. AUTOBUSEM). PO ODEBRANIU PRZEZ KIEROWCĘ ODPOCZYNKU WRACA ON DO POZOSTAWIONEGO POJAZDU, ABY PODJĄĆ TAM PONOWNIE PRACĘ. CZY ZWROT KIEROWCY KOSZTÓW TAKICH PRZEJAZDÓW STANOWI PRZYCHÓD TEGO PRACOWNIKA PODLEGAJĄCY OPODATKOWANIU PODATKIEM DOCHODOWYM I WCHODZĄCY W SKŁAD PODSTAWY WYMIARU SKŁADEK NA UBEZPIECZENIE SPOŁECZNE? CZY TEŻ NIE? CZY ZWRÓCONY KOSZT PRZEJAZDU MOŻE BYĆ ZALICZONY DO KOSZTÓW PRACODAWCY PODLEGAJĄCYCH ODLICZENIU W PEŁNEJ WYSOKOŚCI OD PRZYCHODU W CELU USTALENIA JEGO DOCHODU? CZY I JAKIE ZASADY ZWROTU KOSZTÓW TAKIEGO PRZEJAZDU STOSUJE SIĘ WOBEC KIEROWCÓW WYKONUJĄCYCH ZADANIA NA PODSTAWIE UMOWY ZLECENIA?

W sytuacji gdy pracodawca zapewnia kierowcy powrót do miejsca zamieszkania na podstawie nałożonego na pracodawcę obowiązku pokrywania kosztów przejazdów do domu, to – analogicznie jak w przypadku finansowania pobytu w hotelu w związku z wymaganym odpoczynkiem, który w całości odbywa się na koszt pracodawcy – sfinansowanie powrotu do miejsca zamieszkania nie generuje u pracownika przychodu podatkowego.

W przeciwnym wypadku przychód powstaje, podobnie jak powstaje u zleceniobiorcy, skoro przywoływane przepisy o czasie pracy kierowcy mówią wyłącznie o relacji pracownik – pracodawca.

PRZYKŁAD C:

KIEROWCA WYKONAŁ PRZEWÓZ ŁADUNKU Z MONACHIUM W NIEMCZECH DO MARSYLII WE FRANCJI. TAM OTRZYMUJE DYSPOZYCJĘ POZOSTAWIENIE POJAZDU W MARSYLII I PRZEJAZDU POCIĄGIEM DO PARYŻA, GDZIE MA ODEBRAĆ Z SERWISU INNY FIRMOWY POJAZD, PO CZYM PODJĄĆ NA TEN POJAZD ŁADUNEK W PARYŻU PRZEZNACZONY DO MADRYTU W HISZPANII. CZY ZWROT KIEROWCY KOSZTÓW PRZEJAZDU Z MARSYLII DO PARYŻA - PO PRZEDSTAWIENIU PRZEZ NIEGO BILETU - STANOWI PRZYCHÓD TEGO PRACOWNIKA PODLEGAJĄCY OPODATKOWANIU PODATKIEM DOCHODOWYM?

Zwrot kierowcy kosztów przejazdu z Marsylii do Paryża nie stanowi przychodu pracownika.

PYTANIE 5: „ZAPYTANIE SZCZEGÓŁOWE W SPRAWIE NALICZANIA DIET ZAGRANICZNYCH W CELU ICH ODLICZENIA OD PODSTAWY WYMIARU PODATKU DOCHODOWEGO I SKŁADEK NA UBEZPIECZENIE SPOŁECZNE. PRACA KIEROWCY W DANEJ DOBIE W KILKU PAŃSTWACH. W JAKI SPOSÓB NALEŻY POPRAWNIE USTALIĆ WARTOŚĆ DIET, GDY KIEROWCA WYKONUJE ZADANIE PRZEWOZOWE 3 DNI POZA POLSKĄ?”

PRZYKŁAD:

W PIERWSZYM OKRESIE 24H OD MOMENTU WYJAZDU Z POLSKI PRZEBYWA:

- NIEMCY – 6H
- HOLANDIA – 8H
- BELGIA – 6H
- FRANCJA – 4H

W KOLEJNYM OKRESIE 24H PRZEBYWA:

- FRANCJA – 10H
- NIEMCY – 10H
- AUSTRIA – 4H

W NASTĘPNYM OKRESIE 24H PRZEBYWA:

- AUSTRIA – 8H
- SŁOWACJA – 5H
- CZECHY – 11H

ANALIZA KAŻDEGO ODCINKA OSOBNO I NALICZENIE ODPOWIEDNIEJ WYSOKOŚCI DIETY.

W PIERWSZYM OKRESIE 24H OD MOMENTU WYJAZDU Z POLSKI PRZEBYWA:

- NIEMCY – 6H - 1/3 DIETY * 49€ =16,33€
- HOLANDIA – 8H - 1/3 DIETY * 50€ = 16,67€
- BELGIA – 6H - 1/3 DIETY * 48€ = 16€
- FRANCJA – 4H - 1/3 DIETY * 50€ = 16,67€

PODSUMOWANIE: 1 I 1/3 DIETY, 65,67€

W KOLEJNYM OKRESIE 24H PRZEBYWA:

- FRANCJA – 10H - 1/2 DIETY * 50€ = 25€
- NIEMCY – 10H - 1/2 DIETY * 49€ =24,5€
- AUSTRIA – 4H - 1/3 DIETY * 52€ = 17,33€

PODSUMOWANIE: 1 I 1/3 DIETY, 66,83€

W NASTĘPNYM OKRESIE 24H PRZEBYWA:

- AUSTRIA – 8H -1/3 DIETY * 52€ = 17,33€
- SŁOWACJA – 5H - 1/3 DIETY * 43€ = 14,33€
- CZECHY – 11H - 1/2 DIETY * 41€ = 20,50€

PODSUMOWANIE: 1 I 1/6 DIETY, 52,16 €

ŁĄCZNIE: 184,66€

Jeżeli przyjmimy zasadę, że w przypadku, gdy kierowca wykonujący przewóz podróż w danej dobie będzie przebywał w więcej niż jednym państwie członkowskim UE, to należy zastosować zasady określone w rozporządzeniu w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej, to zgodnie z § 13 ust. 2-3 tego rozporządzenia, dieta przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży zagranicznej.

W przypadku podróży zagranicznej odbywanej do dwóch lub więcej państw pracodawca może ustalić więcej niż jedno państwo docelowe. Należność z tytułu diet oblicza się:

- za każdą dobę podróży zagranicznej przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- za niepełną dobę podróży zagranicznej:
 - do 8 godzin - przysługuje 1/3 diety,
 - ponad 8 do 12 godzin - przysługuje 50% diety,
 - ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości.

PYTANIE 6: „CZY W PRZYPADKU USTALANIA PODSTAWY WYMIARU SKŁADKI NA UBEZPIECZENIE RENTOWE I SPOŁECZNE NA PODSTAWIE PRZEPISU § 2 UST. 1 PKT 16 ROZPORZĄDZENIA MPiPS Z DNIA 18 GRUDNIA 1998 R. W SPRAWIE SZCZEGÓŁOWYCH ZASAD USTALANIA PODSTAWY WYMIARU SKŁADEK NA UBEZPIECZENIA EMERYTALNE I RENTOWE, MOŻNA JEDNOCZEŚNIE STOSOWAĆ:

A) ODLICZENIA OKREŚLONE W PRZEPISACH § 2 UST. 1 PKT 6 (EKWIWALENT ZA PRANIE ODZIEŻY ROBOCZEJ, UŻYWANIE ODZIEŻY I OBUWIA WŁASNEGO ZAMIAST ROBOCZEGO ETC.)

B) ODLICZENIA OKREŚLONE W PRZEPISACH § 2 UST. 1 PKT 18 (DODATEK ZA ROZŁĄKĘ).”

- A) Zgodnie z art. 237⁷ Kodeksu pracy pracodawca jest obowiązany dostarczyć pracownikowi nieodpłatnie odzież i obuwie robocze, spełniające wymagania określone w Polskich Normach:
- jeżeli odzież własna pracownika może ulec zniszczeniu lub znacznemu zabrudzeniu;
 - ze względu na wymagania technologiczne, sanitarne lub bezpieczeństwa i higieny pracy.

Pracodawca może ustalić stanowiska, na których dopuszcza się używanie przez pracowników, za ich zgodą, własnej odzieży i obuwia roboczego, spełniających wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy (nie dotyczy stanowisk, na których są wykonywane prace związane z bezpośrednią obsługą maszyn i innych urządzeń technicznych albo prace powodujące intensywne brudzenie lub skażenie odzieży i obuwia roboczego środkami chemicznymi lub promieniotwórczymi albo materiałami biologicznie zakaźnymi).

Pracownikowi używającemu własnej odzieży i obuwia roboczego, zgodnie z art. 237⁷ § 2 Kodeksu pracy, pracodawca wypłaca ekwiwalent pieniężny w wysokości uwzględniającej ich aktualne ceny. Jeżeli pracodawca nie może zapewnić prania odzieży roboczej, czynności te mogą być wykonywane przez pracownika, pod warunkiem wypłacania przez pracodawcę ekwiwalentu pieniężnego w wysokości kosztów poniesionych przez pracownika (art. 237⁹ § 3 Kodeksu pracy).

Stosownie do art. 104¹ § 1 pkt 1 Kodeksu pracy regulamin pracy, określając prawa i obowiązki pracodawcy i pracowników związane z porządkiem w zakładzie pracy, powinien ustalać w

szczegółności organizację pracy, warunki przebywania na terenie zakładu pracy w czasie pracy i po jej zakończeniu, wyposażenie pracowników w narzędzia i materiały, a także w odzież i obuwie robocze oraz w środki ochrony indywidualnej i higieny osobistej.

Natomiast zgodnie z art. 77¹ Kodeksu pracy warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą (w tym ekwiwalenty pieniężne za używanie i pranie własnej odzieży roboczej) ustalają układy zbiorowe pracy, zgodnie z przepisami działu jedenastego, z zastrzeżeniem przepisów art. 77² (regulamin wynagradzania), art. 77³ (warunki wynagradzania w państwowych jednostkach sfery budżetowej) i art. 77⁴ (należności z tytułu podróży służbowych).

Reasumując ekwiwalent pieniężny za używanie i pranie własnej odzieży roboczej ustalany jest w układzie zbiorowym pracy, regulaminie wynagradzania bądź umowie o pracę (umowie zlecenie).

Jednym z obowiązków zakładu pracy jest zapewnienie pracownikom odzieży i obuwia roboczego. Pracodawca powinien zwrócić pracownikowi koszty czyszczenia takich ubrań. W tym celu wypłacany jest ekwiwalent za pranie odzieży roboczej. W myśl § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe podstawy wymiaru składek **nie stanowi** „wartość świadczeń rzeczowych wynikających z przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz ekwiwalenty za te świadczenia wypłacane zgodnie z przepisami wydanymi przez Radę Ministrów lub właściwego ministra, a także ekwiwalenty pieniężne za pranie odzieży roboczej, używanie odzieży i obuwia własnego zamiast roboczego (...)”. Oznacza to, że ekwiwalent za pranie odzieży roboczej nie wlicza się do podstawy wymiaru składek. Musi tu być jednak spełniony warunek, że ekwiwalent za pranie odzieży roboczej wypłacany jest w wysokości stanowiącej równowartość faktycznych kosztów, które pracownik poniósł w związku z praniem odzieży. W sytuacji gdy pracodawca co miesiąc wypłaca pracownikowi za pranie odzieży roboczej stałą kwotę (ustaloną według własnego uznania), świadczenie takie nie kwalifikuje się pod pojęcie ekwiwalentu, a jako ryczałt. Tego typu dodatkowa wypłata stanowi przychód ze stosunku pracy objęty podatkiem oraz stanowi podstawę wymiaru składek.

- B) W myśl § 2 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, dodatek za rozłąkę nie stanowi podstawy wymiaru składek, który jest wypłacany pracownikom czasowo przeniesionym oraz strawnie - do wysokości diet z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, określonych w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Ww. przepis nie ma zastosowania do kierowców bowiem dotyczy on tylko i wyłącznie pracowników **czasowo przeniesionych**. Dodatek za rozłąkę jest dodatkowym, nieoskładkowym świadczeniem wypłacanym pracownikom, którzy czasowo wykonują pracę w innym miejscu niż określone w umowie o pracę. Takie czasowe oddelegowanie pracownika poza stałe miejsce pracy wiąże się z rozłąką z rodziną i aby zrekompensować pracownikowi te niedogodności wypłacany jest dodatek za rozłąkę. Świadczenie to z założenia stanowi rodzaj zadośćuczynienia za czas, jaki zatrudniony musi spędzić z dala od bliskich. Podróż oraz wykonywanie pracy w różnych miejscach, a także wynikająca z tego faktu rozłąka z rodziną, nie stanowi w przypadku kierowców zjawiska wyjątkowego, lecz jest normalnym wykonywaniem obowiązków pracowniczych, zwłaszcza w przypadku przewozów międzynarodowych.

PYTANIE 7: CZY W PRZYPADKU USTALANIA PODSTAWY WYMIARU PODATKU DOCHODOWEGO MOŻNA JEDNOCZEŚNIE STOSOWAĆ ART. 21 UST. 1 PKT 10, 11 I 18 USTAWY O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB FIZYCZNYCH?

Na gruncie ustawy PIT stosowanie jednego zwolnienia nie wyklucza stosowanie innego, o ile spełnione są warunki dotyczące każdej z tych preferencji.

Art. 21 ust. 1 pkt 10, 11, 18 ustawy PIT

10) wartość ubioru służbowego (umundurowania), jeżeli jego używanie należy do obowiązków pracownika, lub ekwiwalentu pieniężnego za ten ubiór;

11) świadczenia rzeczowe i ekwiwalenty za te świadczenia, przysługujące na podstawie przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, jeżeli zasady ich przyznawania wynikają z odrębnych ustaw lub przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw;

18) dodatek za rozłąkę przysługujący na podstawie odrębnych ustaw, przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw lub układów zbiorowych pracy, do wysokości diet za czas podróży służbowej na obszarze kraju, określonych w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;

PYTANIE 8: CZY EKWIWALENT URLOPOWY JEST ZALICZANY DO WYNAGRODZENIA BRUTTO PRACOWNIKA STANOWIĄCEGO PODSTAWĘ DO USTALANIA PODSTAWY WYMIARU SKŁADEK NA UBEZPIECZENIA EMERYTALNE I RENTOWE?

Ekwiwalent urlopowy jest przychodem w rozumieniu ustawy PIT i podlega opodatkowaniu.

PYTANIE 9: CZY W PRZYPADKU PRACOWNIKA NA STANOWISKU KIEROWCA ZAWODOWY MOŻNA ZASTOSOWAĆ PODWYŻSZONE KOSZTY UZYSKANIA PRZYCHODU, SKORO PRACOWNIK JEST W TRASIE I NIE DOJEŻDŻA DO FIRMY CODZIENNE?

W przypadku kierowców istnieje możliwość stosowania podwyższonych kosztów uzyskania przychodu, o ile:

- kierowca na stałe lub czasowo mieszka w miejscowości innej niż tej, w której znajduje się jego zakład pracy (bez względu na liczbę dojazdów do zakładu pracy w ciągu miesiąca), oraz
- kierowca nie otrzymuje zwrotu kosztów dojazdu do zakładu pracy, chyba że zwroty te zaliczane są do przychodów podlegających opodatkowaniu.

PYTANIE 10: „CZY I W JAKIM ZAKRESIE WOBEC PRACY KIEROWCY WYKONUJĄCEGO PRZEWÓZ MIĘDZYNARODOWY STOSUJE SIĘ PRZEPISY ART. 21B UST. 2 USTAWY O CZASIE PRACY KIEROWCÓW ORAZ PRZEPISY ART. 77⁵ KODEKSU NA ODCINKU PRZEBIEGAJĄCYM NA TERYTORIUM RP?”

Zgodnie z definicją przewozu międzynarodowego przywołaną w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1072/20092) oraz w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1073/20093) oraz zgodnie z praktyką służb kontrolnych, każdy przejazd bez ładunku albo bez pasażerów, który ma związek z przewozem zagranicznym traktowany jest jako przewóz międzynarodowy, podczas którego muszą być spełnione wszystkie warunki wykonywania takiego przewozu, np. w zakresie posiadania w pojeździe i okazywania do kontroli odpowiedniego wypisu z licencji wspólnotowej. *A contrario* należy uznać, że zgodnie z prawem unijnym i praktyką kontrolną „przewóz krajowy” to przewóz, który nie został określony w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 lub art. 2 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1073/200.

Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Finansów, w przypadku kierowcy wykonującego przewóz międzynarodowy na odcinku krajowym, również można zastosować zwolnienie od podatku dochodowego w kwocie odpowiadającej 30% diety, określonej w przepisach z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (art. 21 ust. 1 pkt 20 ustawy PIT).